

[Min. for Industri, Handel og Søfart.] til, at Lovforslaget fremtræder i den foreliggende Form.

Med Hensyn til Fortiden er det formentlig tilstrækkeligt at minde om, at Udviklingen i de forløbne Aar har bragt en fortsat Række af Skuffelser, idet Bankens Underskud, som Staten jo hæfter for ifølge Statsgarantien, stadig er blevet forøget, samtidig med at Klagerne fra Erhvervslevnets Side over usund Konkurrence fra de af den statsgaranterede Bank finansierede Foretagender har skabt Uro og skadet Bankens almindelige Virksomhed. Disse Forhold gjorde efterhaanden Spørgsmaalet om Afviklingen af Statsgarantien mere paatrængende og førte til sidst til Løven af 16. Juli 1927, ved hvilken det blev paalagt mig inden 15. Februar i Aar at forelægge Lovforslag om en endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold, saaledes at Banken kunde sættes i Stand til at fortsætte sin Virksomhed som privat Aktiebanc. Det vil være det høje Ting bekendt, at Regeringen fandt det naturligt og ønskeligt, at Nyordningen søgtes gennemført i nøje Samarbejde mellem Staten og Nationalbanken, og at Regeringen derfor til Forberedelse af Sagen nedsatte et Udvalg, bestaaende af en Repræsentant for Ministeriet og en Repræsentant for Nationalbanken. Udvalgets Beretning, der findes optrykt som Bilag til det af Regeringen i Folketinget fremsatte Lovforslag, indeholder to Forslag til en Nyordning af Landmandsbankens Forhold, de saakaldte Forslag I. og Forslag II. Jeg skal ikke her gaa ind paa disse Forslag, idet jeg forudsætter dem bekendt for det høje Tings Medlemmer. Jeg skal blot sige, at Regeringen foretrak Forslag II. som den hurtigste Vej til at komme ud af Statsgarantien, og der førtes med dette Forslag for Øje gennem Nationalbanken en Række Forhandlinger med indenlandske og udenlandske Banker om Deltagelse i Tilvejebringelsen af den nødvendige Aktiekapital. Da disse Forhandlinger imidlertid ikke havde ført til noget fuldt tilfredsstillende Resultat inden Udløbet af den i Loven af 16. Juli 1927 fastsatte Frist for Fremsættelsen af et Lovforslag om Ordningen af Landmandsbankens Forhold, besluttede Regeringen som Forhandlingsgrundlag at fremsætte det

Lovforslag, som ærede Medlemmer vil vide blev fremsat i Folketinget den 14. Februar i Aar. Det paagældende Lovforslag, der, som det blev fremhævet ved Forelæggelsen, havde Karakteren af et Forhandlingsgrundlag, fastslog den Linie, som man efter Regeringens Opfattelse under de foreliggende Omstændigheder maatte følge. Den centrale Bestemmelse i Lovforslaget var Forslagets § 7, ifølge hvilken Handelsministeren bemyndigedes til at yde Medvirkning til Tilvejebringelsen af en Ordning, hvorefter Landmandsbankens Virksomhed i det Omfang, dette fandtes muligt, kunde videreføres uden Statsgaranti ved en Indskydelse fra privat Side af ny Aktiekapital i Banken, gennem Virksomhedens Overførelse til en anden Bank eller paa anden Maade.

I Overensstemmelse med Lovforslagets Karakter som Forhandlingsgrundlag holdt Forslaget saaledes Vejen aaben saavel for en Rekonstruktion af Banken som for en Nyordning paa Grundlag af Overførelse af Virksomheden til en anden Bank, en nyoprettet eller bestaaende. Med Henblik paa Muligheden af, at Rekonstruktionsvejen maatte blive foretrukket, indeholdt Lovforslaget bl. a. Hjemmel for en Annulation af Bankens Præferenc-Aktiekapital, den ordinære Aktiekapital og Reservefonden, som jo var tabt og derfor maatte afskrives, forinden ny Kapital kunde indskydes i Banken. For at fastlægge den Linie, der efter Regeringens Opfattelse maatte haves for Øje, og for at fremskynde Tilvejebringelsen af en snarlig Ordning med Hensyn til Videreførelsen af Bankens Virksomhed indeholdt Lovforslagets § 7 endvidere Bestemmelse angaaende Iværksættelse af Afviklingen af den af Statsgarantien omfattede Virksomhed inden Udløbet af den for Statsgarantiens Gyldighed fastsatte Frist, nemlig 1. April 1932. Regeringen var nemlig af den Opfattelse, at den bedste Vej til en hurtig Afvikling af Statsgarantien vilde være Oprettelsen af en ny, sund, kapitalstærk Bank, som kunde lette Afviklingen af den gamle Bank og samtidig straks tilføre Erhvervslevnet den bankmæssige Støtte, som der under de foreliggende Forhold i saa høj Grad er Brug for. Ud fra dette Synspunkt fremsatte jeg ligeledes til Forhandling i det af